

Universitätsbibliothek Wuppertal

**L. FENE||STELLAE DE MAGI||stratibus, sacerdotijsq[ue]
Roma=||norum libellus**

L. <Fenestrella>

Basileae, 1523

De proconsulibus. Cap. XV.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-810

de Prætoribus ageremus.

De Proconsuibus. C A P. XV.

procos. PROCOSules dicti sunt, qui vice Con-
gus. sulum in prouinciis cum potestate
COSulari præterat: coepit hæc potestas
primū in vrbe creari cū res Romanæ
bello cum æquis infeliciter gesto ma-
le cederent maximo terrore vrbī illa-
to. Tunc enim COS. qui in vrbe remā-
procos. ferat Procōsulē creauit qui auxiliū ob-
insignia. fesso collegæ ferret. Is magistratus in-
signia Consulū habebat, sed sex tantū
lictores neque iurisdictione propria,
sed duntaxat delegata vtebatut. Cæ-
terū prorogatis imperij finib. cū bel-
lorū administrandorū cura maior ha-
bēda videretur, cōstitutum fuit ut quo
Excos. quiq; anno COS. fuissent, sequēti Pro-
procos. cos. remaneret & prouincias cum im-
perio sortiretur, iurisdictione propria
procos. iis cōcessa: non poterat autē sua pote-
state

STR. R O M A N O R V M . 141

statē, nisi in sua prouincia vti, poterāt
tamē extra prouincia ac passim ea pro-
curare ac peragere quę ad voluntariā
(vt aiunt) iurisdictionē pertinēt. i. iudi-
cij cōtentioñē nullam habent qualia
sunt, seruos manu mittere, si quis vo-
let apud ipsos manumittit, filios ado-
ptare, & similia. Quae controuersa &
cōtentiosa erāt intra prouinciā limites
cōtinebantur. Est apud Iuris. lib. ii. ff.
tit. inscrip. de off. Procoſ. & legati. vbi
leges iubēt Proconsulē à rerū empiro
nibus pr̄terquā quae ad victū quoti-
dianū pertinēt, abstinere. V etat p̄ræ-
terea dona capere preter obſonia quę
dā seruata: tamē in accipiendo mode-
stia, vt quod in prouerbio Graeco est,
εἴτε πάντα εἴτε πάντα τέλος εἴτε πάντα τέλον.
nec omnia, nec passim, nec ab omni-
bus accipiāt. nō ihhu manū est à nemī
ne accipere, passim vilissimū, omnia
merita

auarissimum. Nefas his fuit gratiiores causas & quæ diligentiore quadam animaduersione indigerent summatis pertractare & definire. Leuiores autem poterat liberos ut parerentib. & patronis parerent summaria animaduersione cogere & qui non parerent fustium castigatione absque iudicio & fori strepitum coercere. Non habentibus aduo catum ob aduersarij potentiam vltro exhibere. Iisdem legib. traditut Procos. meriti imperium (ut vocant). i. gladij ius & potestate in facinorosos habuisse. Quem fuerint Procosulis partes in provincia, & quomodo is præclarè se gerere debeat. Cic. amplissime docet lib. i. Epist. ad Qu. fratem. oup. 4. l. 11.

De Legato Proconsulis.

C A P. XVI.

QVAM hoc loco potissimum spectamus ac inquirimus potestatem